

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0057/2014

28.1.2014

BETÄNKANDE

om förberedelse för en helt konvergerad audiovisuell värld
(2013/2180(INI))

Utskottet för kultur och utbildning

Föredragande: Sabine Verheyen

PR_INI

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	11
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	14

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om förberedelse för en helt konvergerad audiovisuell värld (2013/2180(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 167 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktivet om audiovisuella medietjänster)¹,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (direktivet om elektronisk handel),²
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv)³, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009⁴,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektivet)⁵,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektivet)⁶, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009⁷,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse⁸,
- med beaktande av kommissionens förslag till direktiv av den 11 juli 2012 om kollektiv förvaltning av upphovsrätt och närstående rättigheter och gränsöverskridande licensiering av rättigheter till musikaliska verk för användning på nätet på den inre marknaden,

¹ EUT L 95, 15.4.2010, s. 1.

² EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

³ EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁴ EUT L 337, 18.12.2009, s. 37.

⁵ EGT L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁶ EGT L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁷ EUT L 337, 18.12.2009, s. 37.

⁸ EGT L 91, 7.4.1999, s. 10.

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (upphovsrättsdirektivet)¹,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om smart-tv (connected TV)²,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-.../2013), och av följande skäl:
 - A. Audiovisuell konvergens innebär sammansmältning av audiovisuella medietjänster som hitintills i stor utsträckning har levererats separat, liksom sammankopplingar längs värdekedjan eller sammanföring av olika audiovisuella tjänster.
 - B. Konvergens betyder innovation och det kräver nya former av samarbeten mellan företag och branscher så att användarna kan använda audiovisuellt innehåll och elektroniska tjänster överallt, närsomhelst och via alla enheter.
 - C. Såväl horisontell (branschkonvergens) som vertikal (värdekedjekonvergens) och funktionsinriktad konvergens (konvergens av tillämpningar/tjänster) påverkar den audiovisuella sektorn.
 - D. Den tekniska konvergensen innebär att medierättsliga och nätpolitiska frågor alltmer överlappar varandra.
 - E. Sökbarhet och åtkomst till audiovisuella tjänster har blivit centrala frågor i en konvergerande värld. Politiken bör inte stå i vägen för ett självreglerande system för kategorisering av utbudet, vilket uppfyller minimistandarder för kvaliteten. Nätneutralitet i samband med kabelanslutningar och trådlösa anslutningar blir en alltmer brådskande fråga.
 - F. Den tekniska mediekonvergensen, särskilt av tv-och radioutsändningar och press med internet, har nu blivit verklighet och den europeiska medie-, kultur- och internetpolitiken måste anpassa regelverket efter de nya villkoren och se till att en enhetlig lagstiftning införs och följs, också med tanke på nya marknadsdeltagare från unionen och tredjeländer.
 - G. Trots att den tekniska konvergensen fortgår är erfarenheten fortfarande begränsad när det gäller användningen av associerade enheter, användarnas förväntningar och användarnas profil.
 - H. Digitalisering och teknisk konvergens är i sig av begränsat värde för medborgarna och stöd för en hög nivå av investeringar under längre tid i europeiskt originalinnehåll kvarstår som en nyckelprioritering i en konvergerande mediemiljö.

¹ EGT L 167, 22.6.2001, s. 10.

² Antagna texter, P7_TA(2013)0329.

- I. På grund av den tilltagande konvergensen måste en ny förståelse av samspelet mellan audiovisuella medier, elektroniska tjänster och tillämpningar utvecklas.
- J. Termen ”innehållsportal” avser en enhet som fungerar som ett mellanled mellan leverantörer av audiovisuellt innehåll och slutanvändare och som typiskt sett sammanför, väljer ut och organiserar en uppsättning innehållsleverantörer och tillhandahåller ett gränssnitt genom vilket användare kan upptäcka och få tillgång till detta innehåll. Dessa innehållsportaler kan omfatta tv-plattformar (såsom satellit, kabel och bredbands-tv), enheter (såsom internetanslutna tv-apparater och spelkonsoler) eller over the top-tjänster.

Konvergerande marknader

1. Europaparlamentet noterar att den tilltagande tendensen till horisontell koncentration på branschnivå och vertikal integration längs värdekedjan kan öppna för nya affärsmöjligheter, men också ge upphov till marknadsdominanta positioner.
2. Europaparlamentet betonar att lagstiftning krävs om innehållsportalerna kontrollerar åtkomsten till medier och direkt eller indirekt påverkar opinionsbildningen. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att granska denna utveckling, utnyttja alla möjligheter i den europeiska konkurrensrätten och kartellrätten och, om så krävs, införa åtgärder för att trygga pluralismen och även utarbeta ett konvergensregelverk som är anpassat till denna utveckling.
3. Europaparlamentet konstaterar att marknadsutvecklingen tyder på att företag i framtiden alltmer kommer att koppla nättjänster till tillhandahållande av audiovisuellt innehåll och att internet i dess nuvarande form med bästa möjliga tillgång i och med detta mer och mer kan komma att ge plats åt ett utbud som riktar sig till ensidiga företagsintressen.
4. Europaparlamentet anser alla datapaket inom ramen för elektronisk kommunikation principiellt ska behandlas lika oberoende av innehåll, tillämpning, ursprung och mål (”best effort”-principen) och kräver därför, särskilt med tanke på utvecklingen av specialiserade tjänster, att det fria och öppna internet bevaras och tryggas.
5. Europaparlamentet framhåller att radio- och tv-programföretagens rättigheter och skyldigheter måste anpassas till dem som gäller för andra marknadsdeltagare genom att det införs en horisontell och medieövergripande rättslig ram.

Åtkomst och sökbarhet

6. Europaparlamentet betonar att nätneutralitet i linje med ett internet enligt ”best effort”-principen samt en diskrimineringsfri tillgång till och överföring av allt audiovisuellt innehåll utgör en garanti för ett pluralistiskt informations- och kulturutbud och därmed en central beståndsdel i analogi med principen om sändningsplikt för den konvergerande medievärlden. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att se till, genom rättsligt bindande garantier, att principerna om nätneutralitet följs, vilket är oerhört viktigt i samband med mediekonvergens.
7. Europaparlamentet kräver en diskrimineringsfri, insynsvänlig och öppen tillgång till internet för alla användare och leverantörer av audiovisuella tjänster och motsätter sig en inskränkning av ”best effort”-principen genom leverantörers egna plattformar eller

tjänster.

8. Europaparlamentet upprepar att regler om nätneutralitet inte undanröjer behovet av att tillämpa sändningsplikt för förvaltade nät eller specialiserade tjänster såsom kabel-tv och bredbands-tv.
9. Europaparlamentet efterlyser enhetliga standarder för att garantera att kompatibiliteten för internetanslutna tv-apparater utvecklas av industrin, så att innovationen inte hämmas.
10. Europaparlamentet kräver att mångfalden i det kulturella och audiovisuella innehållet i en konvergerande värld ska vara åtkomlig och sökbar för alla EU-medborgare, särskilt om det innehåll som användarna erbjuds sorteras av produkttillverkare, nätoperatörer, innehållsleverantörer eller andra aggregatorer.
11. Europaparlamentet anser att sökandet efter och upptäckten av audiovisuellt innehåll inte bör underkastas ekonomiska intressen, så att utbuds- och åsiktsmångfalden tryggas. Ett regleringsmässigt ingripande ska ske först om en plattformslieferantör utnyttjar en marknadsdominerande ställning eller en funktion som grindvakt för att gynna eller missgynna visst innehåll.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att granska i vilken utsträckning operatörer för innehållsportaler tenderar att missbruka sin ställning för att prioritera eget innehåll, och att utarbeta åtgärder för att omöjliggöra missbruk i framtiden.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att definiera vad en plattform är och, om så behövs, införa lagstiftning som även täcker tekniska nätverk för överföring av audiovisuellt innehåll.
14. Europaparlamentet anser att plattformar i öppna nätverk bör undantas från plattformslagstiftningen, såvida de inte har en marknadsdominerande ställning och hämmar den fria konkurrensen.
15. Europaparlamentet anser att utvecklandet av appar bör uppmuntras, eftersom det är en växande marknad. Parlamentet betonar dock att utvecklingen mot en app-baserad åtkomst kan skapa marknadstillträdesproblem för producenter av audiovisuellt innehåll. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka var det behövs åtgärder för att trygga åtkomsten till och sökbarheten för audiovisuella medier och hur dessa kan upprätthållas, men påminner om att ett regleringsmässigt ingripande bör ske först om en plattformslieferantör med hjälp av appar utnyttjar en marknadsdominerande ställning eller en funktion som grindvakt, för att gynna eller missgynna visst innehåll.
16. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör ha möjlighet att vidta specifika åtgärder för att sörja för en lämplig nivå av sökbarhet och synlighet för audiovisuellt innehåll av allmänt intresse i syfte att trygga åsiktsmångfalden, men att användarna bör ha möjlighet att själva sortera utbudet på ett okomplicerat sätt.

Tryggande av mediepluralism samt finansieringsmodeller

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att mot bakgrund av mediekonvergensen

- fastställa hur refinansieringen, finansieringen och produktionen av kvalitativt europeiskt audiovisuellt innehåll kan tryggas för framtiden på ett balanserat sätt.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka i vilken utsträckning ojämlig behandling av linjära och icke-linjära tjänster enligt direktiv 2010/13/EU leder till marknadsnedvridning i samband med de kvalitativa och kvantitativa reklamförbudet.
 19. Europaparlamentet framhåller att nya reklamstrategier som använder ny teknik för att bli mer effektiva (skärmdumpning, konsumentprofilering, multiskärmsstrategier) väcker frågor om skyddet av konsumenterna och deras privatliv och personuppgifter. Parlamentet framhåller mot bakgrund av detta behovet att ta fram en uppsättning konsekventa regler som ska gälla för dessa strategier.
 20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja uppnåendet av målen i direktiv 2010/13/EU genom att ta bort kvantitativa reklambestämmelser för linjärt audiovisuellt innehåll och genom att öka flexibiliteten och förstärka sam- och självregleringen.
 21. Europaparlamentet anser att nya affärsmodeller som går ut på att marknadsföra otillåtet audiovisuellt innehåll hotar kvalitetsjournalistiken, public service-medierna och de reklamfinansierade programföretagen.
 22. Europaparlamentet anser att linjärt och icke-linjärt utbud från radio- och tv-programföretag eller andra innehållsleverantörer inte får förändras innehållsligt eller tekniskt och att enstaka delar från programpaket inte får tas ut eller på annat vis användas, mot ersättning eller utan ersättning, utan programföretagets eller leverantörens medgivande.
 23. Europaparlamentet anser mot bakgrund av konvergensen att ackrediteringsförfarandet för licensfinansierade elektroniska informations- och kommunikationstjänster, såtillvida det rör sig om audiovisuellt public service-utbud, bör anpassas till den redaktionella konkurrensens digitala verklighet.
 24. Europaparlamentet understryker att det är väsentligt att public service-sektorn fortsätter att undantas från de begränsningar som reklamfinansiering innebär, så att den kan bibehålla sin oberoende ställning. Medlemsstaterna uppmanas att stödja sektorns insatser avseende finansiering.

Infrastruktur och frekvenser

25. Europaparlamentet slår fast att en utbredd tillgänglighet till så kraftfulla bredbandsanslutningar som möjligt är en grundläggande förutsättning för mediekonvergens och medieinnovation. Parlamentet betonar att sådana bredbandsnät behöver utvecklas mer framför allt på landsbygden, och uppmanar medlemsstaterna att lösa detta problem med hjälp av kortfristiga investeringar.
26. Europaparlamentet beklagar att stora delar av Europa fortfarande har en begränsad internetinfrastruktur och påminner kommissionen om att konsumenternas åtkomst till snabba internetanslutningar är centralt för att kunna utnyttja potentialen hos en konvergerad audiovisuell värld.

27. Europaparlamentet uppmanar med kraft aktörer inom branschen att, i väntan på en mer konvergerad framtid, samarbeta på frivillig basis för att se till att det finns en gemensam ram för mediestandarder så att ett mer konsekvent tillvägagångssätt tillämpas för de olika typerna av medier och se till att konsumenterna fortsatt förstår vilket innehåll som har reglerats och i vilken utsträckning.
28. Europaparlamentet betonar att öppna och kompatibla standarder ger en garanti för fri och obehindrad åtkomst till audiovisuellt innehåll.
29. Europaparlamentet konstaterar att nya initiativ till självreglering har en central roll i fastställandet av enhetliga standarder för användarteknik och för utvecklare och producenter.
30. Europaparlamentet betonar att DVB-T/T2 erbjuder goda långsiktiga chanser för en gemensam användning av frekvensbandet 700MHz för utsändning och mobil kommunikation, särskilt genom användning av lovande framtida hybrida bärbara enheter och integrering av tv-mottagarchip i bärbara enheter.
31. Europaparlamentet stöder utvecklandet av en teknikmix som effektivt utnyttjar både utsändnings- och bredbandsteknik och som på ett smart sätt kombinerar marksändning och mobil kommunikation (smart utsändning).
32. Europaparlamentet anser att det är viktigt att ha en färdplan för digitala markbundna radiosändningar, för att ge investerarna på både marksändnings- och mobiltelefoniområdet planeringssäkerhet.

Värden

33. Europaparlamentet beklagar att grönboken inte uttryckligen hänvisar till de audiovisuella mediernas dubbla karaktär som kulturella och ekonomiska tillgångar.
34. Europaparlamentet påminner kommissionen om att EU är skyldigt att följa Unescos konvention om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar.
35. Europaparlamentet betonar att skyddet av mediefriheten, främjandet av mediemångfalden och den kulturella mångfalden och skyddet av minderåriga kvarstår som relevanta värden i en tid av konvergens.
36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att mot bakgrund av en eventuell översyn av direktiv 2010/13/EU fortsätta att trygga pressfriheten.
37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka genomförandet av artikel 13 i direktivet om audiovisuella medietjänster, om att främja av produktionen av europeiska verk och tillgången till dessa verk genom audiovisuella medietjänster på begäran.
38. Europaparlamentet påminner kommissionen om att ett inbegripande det audiovisuella kultur- och medieområdet inom ramen för internationella frihandelsavtal strider mot unionens åtagande att främja kulturell mångfald och identitet och respektera

medlemsstaternas kulturella suveränitet.

39. Europaparlamentet uppmanar de europeiska audiovisuella aktörerna att fortsätta arbetet med att utveckla sammanhängande och attraktiva tjänster, särskilt på internet, för att berika det europeiska utbudet av audiovisuellt innehåll. Parlamentet insisterar på att innehållsfrågan fortsatt måste vara av största vikt. Det största hotet kommer framför allt från de nya plattformar som flitigt återanvänder innehåll. Det är därmed av största vikt att se över vad som erbjuds konsumenten, eftersom mängden plattformar inte nödvändigtvis innebär mångfald i innehållet.
40. Europaparlamentet framhåller att skyddet av minderåriga, konsumentskyddet och uppgiftsskyddet är absoluta regleringsmål, som i lika mån ska gälla alla medie- och kommunikationsleverantörer på EU:s territorium.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att skyddet av minderåriga och konsumentskyddet förstärks. Parlamentet kräver att uppgiftsskyddet ska gälla alla medie- och kommunikationsleverantörer på EU:s territorium. Parlamentet understryker att konsumenten alltid och på ett enkelt sätt ska kunna ändra sina sekretessinställningar.
42. Europaparlamentet betonar att det med tanke på den globala konkurrensen på konvergerande marknader är absolut nödvändigt att på internationell nivå ta fram lämpliga standarder för sam- och självreglering med hänsyn till skyddet av minderåriga och konsumentskyddet.
43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka och utvidga de verksamheter för spridning av digital mediekunskap som redan finns och utveckla en metod för att utvärdera spridningen av mediekunskap.

Regelverk

44. Europaparlamentet anser att den europeiska medie- och nätpolitiken bör sträva efter att undanröja hinder för medieinnovation, samtidigt som man inte får förlora de normativa aspekterna av en demokratisk mediepolitik med kulturell mångfald ur sikte.
45. Europaparlamentet betonar att det för likartat innehåll på samma enhet behövs ett enhetligt, flexibelt, användar- och åtkomstvänligt regelverk, som också ska vara teknikneutralt, öppet och verkställbart.
46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att plattformarna används inom ramen för en sund konkurrens som respekterar marknadens villkor.
47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en konsekvensbedömning för att avgöra om tillämpningsområdet för direktivet om audiovisuella medietjänster fortfarande är relevant med hänsyn till utvecklingen inom alla audiovisuella medietjänster som finns tillgängliga för de europeiska medborgarna.
48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka huruvida linjärkriteriet får till följd att regleringsmålen i direktiv 2010/13/EU inte längre kan uppnås på flera områden i en konvergerande värld.

49. Europaparlamentet föreslår att de områden i direktiv 2010/13/EU där regleringsmålen inte längre uppfylls ska avregleras. Parlamentet anser att det i stället bör införas minimistandarder på europeisk nivå för alla audiovisuella medietjänster.
50. Europaparlamentet betonar vikten av teknikneutrala rättighetsklareringssystem för att underlätta tillgången till tjänster från leverantörer av medietjänster på tredje parters plattformar.
51. Europaparlamentet fastslår bestämt att ursprungslandsprincipen (eller sändningslandsprincipen) enligt direktivet om audiovisuella medietjänster alltjämt är en väsentlig förutsättning för att audiovisuellt innehåll ska kunna erbjudas över gränserna och utgör en milstolpe på vägen mot en gemensam marknad för tjänster. Parlamentet framhåller dock behovet av att anpassa EU-lagstiftningen till de faktiska förhållandena gällande internet och den digitala miljön och av att rikta särskild uppmärksamhet åt företag som erbjuder audiovisuellt innehåll på nätet och som försöker undgå beskattning i Europa genom att etablera sig i länder med mycket låg skattesats.
52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att granska huruvida upphovsrätten behöver anpassas för att möjliggöra utnyttjande av linjärt och icke-linjärt innehåll på de olika plattformarna samt gränsöverskridande åtkomst till dem.
53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att konsekvent genomdriva principen om teknikneutralitet och vid behov se över den europeiska upphovsrätten i enlighet med detta.
54. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

MOTIVERING

Den 24 april 2013 lade kommissionen fram ett diskussionsunderlag i syfte att få i gång en bred offentlig diskussion om konsekvenserna av den pågående omvandlingen av det audiovisuella medielandskapet. Grönboken *Förberedelse för en helt konvergerad audiovisuell värld: tillväxt, skapande och värderingar* lägger fokus vid frågan om hur framtidsanpassat direktivet om audiovisuella medietjänster är, men tar även upp överväganden om infrastruktur, frekvenser och finansieringsmodeller för audiovisuellt innehåll samt marknadsfrågor om den vertikala och horisontella integrationen av medie- och IKT-branscherna.

Mediepolitiken är alltså främst en fråga för medlemsstaterna. Men alla aspekter av den kan inte längre enbart betraktas ur nationellt eller federalt perspektiv. Allt fler frågor, särskilt om den fortlöpande sammansmältningen av traditionella radio- och tv-tjänster med internet, måste på grund av den pågående omvandlingen av marknadsstrukturen även hanteras på europeisk nivå.

Problemställning

Konvergens betyder att audiovisuella medietjänster, som hitintills i stor utsträckning har betraktats som separata – linjära och icke-linjära – tjänster, integreras. Nya leverantörer från telekomindustrin, men även s.k. OTT (Over-The-Top)-leverantörer, har tillkommit på marknaden vid sidan av de traditionella medieföretagen. Det graderade regleringssystemet enligt direktivet för medietjänster har hittills tryggt en viss minimistandard för klassiskt (linjärt) tv-innehåll och för icke-linjära informations- och kommunikationstjänster och nätutbud. I och med digitaliseringen av tv-, radio- och medietekniken, integrationen av tekniska överföringsvägar och den fortlöpande utvecklingen av mobil och hybrid utrustning konkurrerar de en gång traditionellt reglerade tv- och radiotjänsterna och beställtjänsterna nu på en och samma bildskärm med hitintills oreglerat innehåll från det öppna internet.

Detta väcker frågor om konsumentskyddet, skyddet av minderåriga och uppgiftsskyddet, men även om hur mediepluralismen ska tryggas och om mediernas dubbla karaktär som kulturella och ekonomiska tillgångar.

Föredraganden har därför lagt tyngdpunkten dels på marknadsöverväganden, dels på finansierings- och åtkomstmodeller på konvergerande marknader. Föredraganden välkomnar i huvudsak kommissionens grönbok, eftersom den frångår den endimensionella diskussionen om smart-tv för ett bredare betraktelsesätt av alla sektorer och sammankopplingar längs värdekedjan inom de konvergerande audiovisuella marknaderna. Det är just precis genom dessa marknadsförändringar som nya utmaningar, men även chanser, uppstår för medieaktörerna.

Även om merparten av användarna i Europa alltså främst mottar audiovisuellt innehåll via traditionella tv-apparater går det att urskilja en stark trend i riktning mot användning av bärbara enheter som ett komplement till traditionella tv-apparater. Framför allt många yngre användare vill kunna komma åt audiovisuellt innehåll och elektroniska tjänster överallt, närsomhelst och via alla enheter.

Konvergerande marknader

Konvergens betyder därför även innovation och detta kräver nya former av samarbeten mellan företag och branscher. Likartat innehåll på samma enhet måste i framtiden omfattas av ett modernt, åtkomst- och användarvänligt horisontellt regelverk. Regleringsmålet för det befintliga mediespecifika regelverket för audiovisuella medier måste granskas och, om så krävs, måste regelverket anpassas till den verklighet som i dag råder på de konvergerande marknaderna. Enligt föredragandens åsikt kommer det att bli nödvändigt att genomföra denna översyn i förbindelse med gällande lagstiftning om elektronisk kommunikation, elektronisk handel, licensiering av rättigheter för audiovisuella och musikaliska verk för användning på nätet, upphovsrätten, bestämmelser om utsändnings- och telekommunikationsutrustning samt kartell- och konkurrenslagstiftningen. Om det blir nödvändigt med en översyn av den europeiska medierrätten kommer utmaningen att bestå i att med lämpliga ramvillkor skydda mediernas viktiga samhälleliga och kulturella funktion även i en konvergerande miljö. I grönboken stöder sig kommissionen starkt på marknadsöverväganden, varvid fokus huvudsakligen läggs på ekonomiska tillväxts- och teknikaspekter medan mediernas betydelse för Europas kulturella mångfald och identitet lämnas därhän. Detta initiativbetänkande till grönboken tar därför än en gång uttryckligen upp de audiovisuella mediernas dubbla karaktär som kulturella och ekonomiska tillgångar, liksom den roll som det dubbla systemet för tv- och radiosändningar spelar för ett kulturellt mångfaldigt utbud av innehåll och tjänster i den konvergerande medievärlden.

Åtkomst och sökbarhet

Sökbarheten och åtkomsten till audiovisuella tjänster som riktar sig till allmänheten har blivit centrala frågor i en konvergerande värld. Nätneutralitet är en garanti för att allt audiovisuellt innehåll vidarebefordras utan diskriminering och utgör därmed principen om sändningsplikt för den konvergerande medievärlden för 2000-talet. Slut användare ska valfritt kunna beställa innehåll och tjänster och accessföretag ska inte få begränsa denna frihet. Det räcker dock inte bara med vidarebefordran utan diskriminering. För i synnerhet radio- och tv-sändningarnas framtid är det väsentligt att se till att program på enskilda överföringsvägar inte bara är åtkomliga utan också kan hittas på innehållsportalerna.

Kommissionen, men även medlemsstaterna, bör vid utarbetandet av nya regleringsbestämmelser för mediebranschen lägga tonvikt vid garantier för åtkomst till och sökbarhet av tjänster och innehåll. Det innebär att det kulturella och audiovisuella innehållets mångfald bör vara tillgängligt och sökbart för alla EU-medborgare även i en konvergerande värld. Det gäller särskilt om användarna erbjuds en bestämd sortering eller prioritering av innehållet genom produkttillverkare, nätoperatörer, innehållsleverantörer eller andra aggregatörer. Sökandet efter och upptäckten av audiovisuellt innehåll på olika innehållsportaler får inte uteslutande underkastas ekonomiska intressen. Föredraganden anser därför att principen om nätneutralitet ovillkorligen måste ingå i den framtida lagstiftningen.

Frågan om sökbarhet eller principen om vad som måste finnas är däremot något svårare att bedöma. Mot bakgrund av att det i den konvergerande världen går att iakttä en utveckling bort från principen om öppen åtkomst till internetinnehåll (via portaler och sökmaskiner) mot en app-baserad åtkomst till innehåll och mjukvara via bärbara enheter, persondatorer och smart-tv, menar föredraganden att problemet med marknadstillträde inte ligger hos innehållsportalerna, som kan nås via den öppna tillgången till internet, utan snarare hos app-tjänsterna som erbjuder ett icke-transparent och förbestämt urval av innehåll.

I princip anser föredraganden att det vore berättigat att ge medlemsstaterna möjligheten att anta specifika bestämmelser för att sörja för en lämplig nivå av synlighet för audiovisuellt innehåll av allmänt intresse. Föredraganden ställer sig dock skeptisk till effektiviteten hos eller genomförbarheten av en princip om vad som måste finnas i form av EU-lagstiftning om en prioritering eller sortering av allt (radio- och tv-) innehåll på alla plattformar och innehållsportaler. Dels är det oklart hur en sådan prioritering skulle ske i praktiken, dels kan regleringslogiken i det gällande direktivet om medietjänster inte utan vidare appliceras på internet och konvergerande marknader. Det är först och främst viktigt att allt innehåll och alla program är sökbara. Huruvida en lagstadgad prioritering av ordningsföljden vore meningsfull kan däremot ifrågasättas, särskilt om det handlar om kommersiella tjänster och inte om uppdraget att verka i allmänhetens tjänst.

Tryggande av mediepluralism samt finansieringsmodeller

Föredraganden anser att det eventuellt finns ett behov av lagstiftning om nya plattformar kontrollerar åtkomsten till medier och har ett direkt eller indirekt inflytande på opinionsbildningen. Därför behövs nu ett heltäckande koncept för innehållsportaler respektive plattformar, som ska omfatta inte endast tekniska nätverk för överföring av audiovisuellt innehåll utan även innehållsportaler, hårdvara och navigationssystem såsom EPG. Medlemsstaterna bör därför tillsammans med kommissionen granska utvecklingen på konvergerande marknader och om så krävs införa rättsliga begränsningar av mediekoncentration för att trygga pluralismen. Målet ska vara att skapa jämvikt mellan alla deltagande aktörers intressen inom medierna och hela branschen och sörja för större flexibilitet. Det handlar här främst om att utveckla bärkraftiga finansieringsmodeller som klarar integrationen i en horisontellt (branschkonvergens) och vertikalt (värdekedjekonvergens) konvergerande värld.

I detta sammanhang måste det även skapas förutsättningar för lika villkor. Detta skulle t.ex. kunna åtföljas av avreglering och mer flexibilitet vad gäller reklambestämmelser för radio- och tv-utsändningar. Samtidigt bör dock lämpliga standarder för konvergerande enheter och innehållsportaler tas fram med hänsyn till skyddet av minderåriga och uppgiftsskyddet. Föredraganden hänvisar därför till instrumenten för sam- och självreglering.

I samband med alla dessa överväganden får man heller inte glömma bort att digitaliseringen och internet har ändrat ramvillkoren för mediespecifik reglering. På grund av den tilltagande konvergensen måste en ny insikt om samspelet mellan audiovisuella medier, elektroniska tjänster och tillämpningar utvecklas. Denna insikt ska ta fasta på förbindelsen mellan generering, bearbetning, spridning och presentation av innehåll och bör ta formen av ett övergripande regelverk på EU-nivå. Konvergensen bör också betraktas som en chans att ta fram nya affärsmodeller. Europeiska medieaktörer som sedan länge följer det typiska beteendemönstret för traditionella branschstrukturer ska inte riskera att behöva begränsa sina handlingsmöjligheter på den egna marknaden för att försvara sina klassiska marknadsstrukturer.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	21.1.2014
Slutomröstning: resultat	+ : 26 - : 0 0 : 3
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Zoltán Bagó, Malika Benarab-Attou, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Lorenzo Fontana, Mary Honeyball, Cătălin Sorin Ivan, Petra Kammerevert, Morten Løkkegaard, Emma McClarkin, Emilio Menéndez del Valle, Martina Michels, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Monika Panayotova, Marietje Schaake, Marco Scurria, Hannu Takkula, László Tökés, Helga Trüpel, Gianni Vattimo, Marie-Christine Vergiat, Sabine Verheyen, Milan Zver
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Ivo Belet, Nadja Hirsch, Seán Kelly, Georgios Papanikolaou, Joanna Katarzyna Skrzydlewska